

Velitel 102. průzkumného praporu v Prostějově Pavel Hriník: Žiju svůj sen

4.3.2020 Prostějovský týden str. 6 Lidé odvedle

IVETA MACÍK ŠIMKOVÁ

Zakládám si na důvěře. Naštvat můžete někoho nesčetněkrát, ale důvěru ztratíte jen jednou.

V **armádě** působí od roku 1994 a cesta k **vojenské uniformě** či funkci **velitele** útvaru 102. **průzkumného praporu generála** Karla Palečka v **Prostějově** nebyla přímočará.

Ačkoliv si od dětství o **armádě** se zájmem četl knihy nebo si s partou kluků v Kostelci na Hané, odkud pochází, hráli venku na **vojáky**, jeho kroky po **základní** škole směřovaly na prostějovskou strojárnu a poté na studia matematiky na Univerzitě Palackého v **Olomouci**.

Vnitřní hlas byl však silnější, a tak Pavel Hriník po roce v **Olomouci nastoupil** do **armády** a na Vysokou **vojenskou školu pozemního vojska** ve **Vyškově**, kde si začal plnit svůj sen dostat se k průzkumným jednotkám.

V rámci vysoké **vojenské školy** jsem si jako každý prošel **základními** hodnostmi od svobodníka po rotného. Po složení bakalářských zkoušek jsem byl **jmenován** do první důstojnické hodnosti, čemuž tehdy odpovídala hodnost podporučíka. Měl jsem štěstí, protože mě umístili do rodného Prostějova k tehdejšímu **praporu** hloubkového průzkumu na funkci **velitele** skupiny, kde jsem setrval až do jeho reorganizace na 11. průzkumný **prapor**, ke kterému došlo v roce 2000.

Následovala mise v **Kosovu** (2001), opět reorganizace a vznik 102. průzkumného **praporu** (2003), kde jsem působil až do roku 2008. Mimo jiné jsem absolvoval i zahraniční mise v **Afgánistánu**. Poté přeložení ke zpravodajskému odboru v **Olomouci** a v roce 2011 znovu návrat ke 102. průzkumnému **praporu** jako **náčelník štábu praporu**, to ale již v hodnosti majora.

Rok 2011 byl ale zlomovým, protože jsem po sedmi měsících v Prostějově **nastoupil** jako zástupce náčelníka výcvikové sekce **NATO** Humint Centre of Excellence na tříletou misi v Rumunsku, v Oradee. Pro novopečeného podplukovníka se **jednalo** o jednu z nejtěžších zkoušek za celou mou dosavadní kariéru v **armádě**. Velkou oporou mi byla rodina, která se na poslední dva roky za mnou do Rumunska přestěhovala a také skutečnost, že lidé, se kterými jsem zde pracoval, byli nejen odborníci a profesionálové na slovo vzatí, ale také skvělí lidé.

Snem asi každého mladého podporučíka je velet jednou **praporu**, do kterého sám **nastoupil**. A mně se ten sen splnil, proto i říkám, že žiji svůj sen.

Od roku 2016 velím jedinému průzkumnému **praporu Armády České republiky**, který je specifickým celkem především díky svému určení, **výcviku**, ale zejména personálu, který je klíčový, který jej utváří.

Jako **velitel** musíte ve své práci vidět smysl a musíte mít vizi, která je přiměřená daným podmínkám.

Skutečnost, že vás práce naplňuje, je pak jednou z dalších motivací.

Přiznám se, že si velmi zakládám na důvěře. Naštvat můžete někoho nesčetněkrát, ale důvěru ztratíte jen jednou. Myslím, že se v dnešní době vytrácí lidé, kteří dávají do své práce srdce, je to asi přirozené, jak plynou roky služby, ale je důležité nové srdcaře objevovat. Někde jsem četl, že soulad citu a rozumu utváří lidskou morálku. Proto mě někdy demotivuje **setkání** s lidmi, kteří se svou hrubostí snaží suplovat emoční rovinu a rozum pak nahrazují arogancí své moci.

102. průzkumný **prapor generála** Karla Palečka je jediným průzkumným **praporem** v **České republice**, který v sobě sdružuje schopnosti klasického **bojového průzkumu**, hloubkového průzkumu, ale také zpravodajství z lidských zdrojů, někdy také známého pod pojmem humint. Do konce loňského roku disponoval i schopnostmi vzdušného průzkumu, prováděného bezpilotními prostředky.

Výjimečnost **praporu** je zakotvena v jeho lidech, osobnostech, které zde měly možnost sloužit pro svou zemi, v duchu jednotky, podpořené letitými zkušenostmi včetně zkušeností ze **zahraničních operací**, které jsou zaplacené potem, ale i krví a někdy i cenou nejvyšší.

Práce **velitele praporu** je velmi náročná, a i proto se snažím veškerý volný čas věnovat rodině. Právě ve své rodině, zejména pak v manželce, mám ohromnou podporu.

Kromě svých zálib, které jsou navíc i součástí mého povolání – **parašutismus** a **střelba**, se rád začtu do literatury faktu, zahraju stolní tenis nebo vyjedu na kolo.